

Marijke Bovens draagt stokje van de ASD over aan Paul Lieverse

di 15 sep, 13:01

Lansingerland – Na jaren van betrokkenheid bij de Adviesraad Sociaal Domein (ASD) Lansingerland neemt Marijke Bovens afscheid als voorzitter. Per 1 oktober draagt zij het stokje over aan Paul Lieverse, die de lokale politiek goed kent als voormalig raadslid. Een wisseling van de wacht, maar aan de belangrijkste opdracht verandert volgens beiden niets: aandacht vragen voor inwoners die niet altijd zelf hun stem kunnen laten horen.

Door Amel Bali

Marijke neemt naar eigen zeggen met „een beetje pijn in het hart” afscheid. Ze werd in 2018 lid van de ASD en nam in het najaar van 2022 het voorzitterschap op zich. Dat was bepaald geen gemakkelijke periode. Na corona was de adviesraad volgens haar “op sterven na dood”. Er waren nog maar weinig leden en ook de motivatie was weggezaakt. Samen met enkele anderen besloot Marijke de schouders eronder te zetten. Nieuwe leden werden gezocht en de contacten met ambtenaren en raadsleden opnieuw opgebouwd. Inmiddels telt de ASD veertien leden en staat er zelfs iemand op de wachtlijst. „Het heeft best wat energie gekost om het op te bouwen tot wat het nu is.”

De ASD adviseert het college gevraagd en ongevraagd over het sociaal domein. Onderwerpen lopen uiteen van Wmo en participatie tot armoede en jeugdzorg. Vooral jeugd kreeg tijdens Marijkes voorzitterschap veel aandacht. Zo boog de ASD zich over thuiszitters, jeugdzorg en schuldenproblematiek onder jongeren. Een terugkerende boodschap richting de gemeente was volgens Marijke: probeer problemen eerder te signaleren en hulp laagdrempelig te organiseren. „Je hoeft niet altijd zware trajecten op te zetten.” De lokale teams kunnen daarin volgens haar een belangrijke rol vervullen. Dat adviezen niet altijd letterlijk worden overgenomen, hoort bij de positie van de ASD. Marijke benadrukt dat het niet zwart-wit ligt. Adviezen worden volgens haar wel degelijk gelezen, maar financiële, organisatorische of capaciteitsproblemen kunnen uitvoering in de weg staan. Soms vindt de ASD echter dat het sneller kan. „Dan zeggen we: ga nou aan de slag.”

Ook in een welvarende gemeente als Lansingerland blijven kwetsbare inwoners gemakkelijk buiten beeld. Marijke noemt onder meer eenzaamheid, die volgens haar zeker niet alleen ouderen treft. Ook jongeren kunnen ermee kampen. Daarnaast waarschuwt ze ervoor om bij bezuinigingen niet te gemakkelijk naar vrijwilligers- en maatjesprojecten te kijken. „Dat is essentieel voor de ruggengraat van je samenleving.

Met Paul krijgt de ASD een voorzitter die de andere kant van het gemeentehuis goed kent. Als raadslid hield hij zich met uiteenlopende dossiers bezig, maar onderwerpen binnen het sociaal domein raakten hem naar eigen zeggen het meest. Hij dacht al langer dat de ASD een mooie vervolgstap zou kunnen zijn wanneer zijn raadswerk zou stoppen. Die politieke ervaring wil Paul meenemen in zijn nieuwe rol. Hij zag als raadslid dat adviezen van de ASD goed werden gelezen, maar naar zijn mening „niet altijd goed genoeg gebruikt”. Warme woorden over een advies zijn volgens hem nog iets anders dan het daadwerkelijk opvolgen ervan. Daar wil hij ook bij het opstellen van adviezen kritisch naar kijken. Niet alleen beantwoorden wat het college vraagt, maar vooraf bepalen welke vragen de ASD zélf belangrijk vindt. De adviesraad moet volgens Paul „positief kritisch” blijven en opkomen voor juist die inwoners die minder gemakkelijk zelf hun belangen behartigen.

Een andere ambitie is de ASD beter bekend te maken. De adviesraad is geen klachtenloket voor individuele gevallen, benadrukt Paul, maar signalen uit de samenleving zijn wel waardevol. Wanneer meerdere mensen bijvoorbeeld tegen dezelfde problemen bij de uitvoering van de Wmo of Participatiewet aanlopen, kan dat aanleiding zijn om daarover te adviseren. Daarom onderhouden de leden contacten met maatschappelijke organisaties. Van welzijn, onderwijs en sport tot kerken, vrijwilligersorganisaties en maatjesprojecten. Zo hoort de ASD wat er in de praktijk speelt.

Marijke blijft tot de vergadering van 1 december als gewoon lid betrokken om de overgang soepel te laten verlopen. Daarna is het echt aan Paul. Eén wens delen vertrekkend en aantredend voorzitter nadrukkelijk: dat Lansingerland, ook wanneer er financieel moeilijke keuzes gemaakt moeten worden, oog blijft houden voor de meest kwetsbare inwoners. ‘Uiteindelijk gaat het niet om het stokje,’ besluit Paul, ‘maar om wie er straks nog niet gehoord wordt. Dáár wil ik mee aan de slag.’